

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 5 października 2020 r.

DIH-4.709.40.2020.BP

DECYZJA DIH-IV/51/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668 z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy W. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą W. K. „Firma Neko” od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 95/2020 z dnia 7 lipca 2020 r. (nr akt sprawy: WN.8361.52.2020), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 lutego 2020 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, zwany dalej również „Małopolskim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę W. K. zwanego dalej również „Stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”. Przedmiotowe pismo zostało doręczone 13 lutego 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 24 lutego 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego WIIH, w sklepie mieszczącym się w Krakowie na os. ...., należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 130 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 55 partii artykułów, których ilość nominalna jest inna niż 1 l/kg, 100 ml/g, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług

(Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 7 maja 2020 r. (nr akt kontroli: WN.8361.52.2020). Ponadto Małopolski WIIH pismem z dnia 9 czerwca skierował do Strony wystąpienie pokontrolne wnosząc o uwidocznienie cen jednostkowych przy wszystkich oferowanych do sprzedaży towarach objętych takim obowiązkiem.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 9 czerwca 2020 r., Małopolski WIIH poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Strona pismem z dnia 16 czerwca 2020 r. poinformowała organ, że wszystkie braki cen jednostkowych zostały usunięte.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 95/2020 z dnia 7 lipca 2020 r. (sygnatura: WN.8361.52.2020), Małopolski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów. Decyzja została odebrana w dniu 9 lipca 2020 r.

Pismem z dnia 18 lipca 2020 r. (data stempla 20 lipca 2020 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu podniosła, że kontrola wykazała brak cen jednostkowych jedynie w stosunku do 20 produktów z 14000 które są w sklepie, ponieważ baza kartotekowa produktów nie rozróżnia ich na poszczególne kolory. Strona wskazała również, że produkty wykazane w kontroli, pomimo zawartej informacji o ilości nominalnej produktu, nie mają takiego samego odpowiednika w innej ilości nominalnej, więc kupujący nie ma możliwości porównania tych cen na różnych produktach. W związku z tym ceny jednostkowe na produktach nie służą klientowi, a ich brak w żaden sposób nie uderza w interesy ekonomiczne konsumentów i nie ogranicza ich swobody zawierania umów. Strona wskazała również, że przy wymiarze kary uwzględniono wysokość obrotów i przychody za rok 2019, podczas gdy sytuacja epidemiologiczna spowodowała spadek obrotów o około 30% w stosunku do analogicznego okresu roku 2019.

Pismem z dnia 11 sierpnia 2020 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a., prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do Strony placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach jednostkowych łącznie 55 asortymentów produktów spośród 130 poddanych ocenie.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Małopolski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 500 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Należy przy tym mieć na uwadze, że brzmienie powołanego przepisu wyraźnie wskazuje, że przy wymiarze kary pieniężnej należy brać pod uwagę wszystkie wymienione w nim przesłanki.

Stopień naruszenia obowiązków jest to jedna z przesłanek wpływających na wymiar kary. Przy jej rozpatrywaniu, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący

wątpliwości oraz umożliwiającą porównanie cen. Cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. Brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru.

Strona podnosi przy tym argument, iż liczba stwierdzonych naruszeń była faktycznie mniejsza aniżeli stwierdzona przez kontrolę, ponieważ baza kartotekowa nie wyodrębnia produktów ze względu na kolor. Odnosząc się do powyższego, należy ponownie przywołać art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym cena i cena jednostkowa powinna być uzgodniona w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości. Wspomniana przez Stronę kartoteka jest bazą prowadzoną na potrzeby własne przedsiębiorcy. Fakt, że towary są ewidencjonowane bez podziału wg. poszczególnych kolorów, nie jest dostatecznym argumentem, iż chodzi o tę samą partię produktów. Należy bowiem zauważyć, iż w przypadku zakwestionowanych towarów jakimi są artykuły plastyczne, kolor jest właśnie dominującą cechą decydującą, iż potencjalny klient ma do czynienia z odrębnymi produktami tego samego wytwórcy o tej samej wadze, nie zaś z jednym produktem o tych samych kolorach. Organ zwraca przy tym uwagę, iż dokumentacja zdjęciowa, dodatkowo wskazuje, iż są to odrębne asortymenty, nie zaś, jak sugeruje Strona asortyment o przynależności do którego decyduje tylko waga i nazwa wytwórcy. W związku z powyższym, nie sposób zgodzić się z argumentem Strony, iż uchybienia stwierdzono jedynie w odniesieniu do 20 produktów, podczas gdy ustalenia faktyczne poczynione przez Małopolskiego WIIH wskazują, że Strona dopuściła się naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach w stosunku do 55 partii towarów.

Strona podniosła również argument, iż produkty, w stosunku do których stwierdzono uchybienia, nie mają takiego samego odpowiednika w innej ilości nominalnej, więc kupujący nie ma możliwości porównania cen na różnych produktach. Tym samym, zdaniem Strony, brak cen jednostkowych w żaden sposób nie narusza interesów konsumenta. Organ zwraca uwagę, iż ustawa o informowaniu o cenach ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz.Urz. WE L 80 z 04.07.1998). Zgodnie z motywem 6 preambuły w/w dyrektywy obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań. Fakt, iż Strona nie ma w sprzedaży odpowiedników w ilości nominalnej aniżeli zakwestionowane produkty nie wyłącza możliwości dokonania porównań z produktami oferowanymi do sprzedaży w innym sklepie. Nie można zatem zgodzić się ze Stroną, iż wyłączona jest możliwość naruszenia interesów konsumenta. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z motywem 7 preambuły w/w dyrektywy powinien istnieć powszechny

obowiązek podawania zarówno ceny sprzedaży jak i ceny jednostkowej na wszystkich produktach z wyjątkiem produktów sprzedawanych luzem.

Kolejna przesłanka, wskazana w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach to dotychczasowa działalność przedsiębiorcy. Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym Strona prowadzi działalność gospodarczą od 5 marca 2015 r. Analizując powyższą przesłankę należy zauważyć, iż nie stwierdzono by Strona wcześniej naruszyła przepisy ustawy o informowaniu o cenach. Z drugiej jednak strony, przez długi okres prowadzenia działalności gospodarczej Strona powinna nabyć niezbędną wiedzę o obowiązkach jakie na niej ciążyą, tym bardziej, że Strona została zawiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Organ zwraca przy tym uwagę, iż okres pomiędzy odebraniem zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli a jej rozpoczęciem wyniósł 11 dni, co w zupełności wystarczało na poszukiwanie i usunięcie stwierdzonych uchybień w odniesieniu do wszystkich produktów znajdujących się w sprzedaży.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że Małopolski WIIH na podstawie posiadanych informacji o wielkości obrotu i przychodu strony prawidłowo uznał, że strona mieści się w kategorii mikroprzedsiębiorców, w myśl ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.).

Należy przy tym wskazać, że zgodnie z dyrektywą nr 98/6/WE kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, przy czym wszystkie trzy przesłanki należy traktować równorzędnie. Zdaniem Organu, kara wymierzona w oparciu o dyrektywy wymiaru kary określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach realizuje cele kary jakie są wskazane w w/w dyrektywie.

Zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, zaś ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, która spełnia nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Z zebranego materiału nie wynika również, by na stronę była wcześniej nakładana administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny organ. Należy więc stwierdzić, że organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów,

dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara została ustalona prawidłowo w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu cenach.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2020 poz. 106).

*Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

Otrzymują:

1. W. K.
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Krakowie
3. a/a